

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201314
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5819201314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcov: v rade 1/ W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. XX, v rade 2/ F. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. XX, žalobca v rade 2/ zastúpený splnomocneným zástupcom, a to žalovanou v rade 1/, proti žalovaným: v rade 1/ U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. XXX, v rade 2/ U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. XXX, žalovaní v rade 1/ a 2/ právne zastúpení: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hattalova 373/3, 029 01 Námestovo, IČO: 47 258 781, v rade 3/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. č. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov v rade 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4C/34/2019-106 zo dňa 17. februára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v rade 1/, 2/, 3/ **p r i z n á v a** voči žalobcom v rade 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to E-KN parc.č. 5998 - orná pôda o výmere 16 m², zapísaná na LV č. XXXX, kat.úz. O..

2. Žalobkyňa v rade 1/ odvodzovala vlastnícke právo titulom dedenia po svojom otcovi Q. H., nar. XX.XX.XXXX, avšak dedičské rozhodnutie o tejto skutočnosti nepredložila.

3. Rovnako žalobcovia predložili prehlásenie P. U. a P. L., rod. Q.. Z prehlásenia P. U. z 14.04.1970 č.d. XXX O., nar. XX.XX.XXXX, vyplýva, že parcela, ktorá je pozemno-knižne vedená na jej starých rodičov, resp. rodičov P. F. a Y. F., rod. U.-P., ako dedičstvo užívala spolu s manželom U. U., ktorý zomrel v roku XXXX. Túto parcelu vymenili s Q. H., na ktorej má menovaný postavený rodinný dom a z uvedeného dôvodu preto súhlasí s prevodom tejto parcely na terajšieho užívateľa Q. H.. Z prehlásenia P. L., rod. Q. z O. č.d. XX, nar. XX.XX.XXXX, zo dňa 14.04.1970 vyplýva, že táto prehlásila v zastúpení svojej matky B. Q., ktorej ako osobe pozbavenej svojprávosti bola súdom ustanovená ako opatrovníčka, že parcelu, ktorá je pozemno-knižne vedená na Y. Q., prípadne O. Q., rod. O., užíval jej otec Y. Q.. Túto parcelu v roku 1955 otec vymenil s Q. H., na ktorej má tento postavený rodinný dom, a preto z uvedeného dôvodu súhlasí s prevodom tejto parcely na terajšieho užívateľa Q. H.. Podpisy na oboch prehláseniach boli úradne overené predsedom MNV. Žalobkyňa v rade 1/ teda tvrdila, že jej otec Q. H. nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti výmenou. Obe prehlásenia P. U. a P. L. sú však nespôsobilé na ustálenie vlastníckeho práva Q. H., nakoľko z obsahu prehlásení nevyplýva presná identifikácia nehnuteľností,

ktorá mala byť predmetom výmeny. Len strohé uvedenie, že sa jedná o pozemok, na ktorom stojí rodinný dom Q. H., nepostačuje.

4. Napokon žalobcovia predložili darovaciu zmluvu zo dňa 07.09.1988, spísanou formou notárskej zápisnice, ktorej predmetom bol rodinný dom s.č. XX v kat.úz. obce O., hospodárske budovy + pozemok pod rodinným domom a hospodárskymi budovami, pričom tento pozemok predstavuje parcela č. 425 o výmere 486 m². Z aktuálneho výpisu LV č. XX a z kópie katastrálnej mapy vyplýva, že E-KN parcela č. 5998 nie je súčasťou parcely č. 425, a teda táto parcela nebola počítaná do darovacej zmluvy.

5. V danom prípade preto nebol jasný titul, od ktorého by mohlo byť odvodzované vlastnícke právo Q. H. ako právneho predchodcu žalobkyne v rade 1/ a ani titul, od ktorého odvodzovali svoje vlastnícke právo žalobcovia. Tvrdili, že pozemok užívali a pokračovali tak v držbe Q. H.. Z výsluchu strán sporu vyplynulo, že na časti sporného pozemku sa nachádza asfaltová cesta, ktorá je využívaná viacerými obyvateľmi obce O.. Žalovaní v rade 1/, 2/ predložili vyjadrenie Obce O. z 21.08.2014, z ktorého vyplýva, že predmetná nehnuteľnosť predstavuje miestnu komunikáciu, ktorá je verejná, ktorá sa používa už 45 rokov a obec vykonáva jej údržbu a prevádzkuje verejné osvetlenie. Napokon existenciu osvetlenia potvrdili zhodne obe sporové strany a rovnako sa zhodli aj na zimnej údržbe tejto cesty. Aj z pripojeného spisu sp.zn. 7C/131/2014 bolo potvrdené, že sporná parcela v tom čase bola vo vlastníctve neznámeho vlastníka Q. L. a U. F., zapísané na LV č. XXXX a v tomto konaní súd konštatoval, že predstavuje verejne prístupnú komunikáciu a sporové strany sa na uvedenom zhodli, že naozaj časť sporného pozemku zasahuje do tejto cesty. Tým je jednoznačne vyvrátené, že by žalobcovia predmetnú nehnuteľnosť v tejto časti, ktorá sa nachádza pod prístupovou komunikáciou, výlučne užívali len oni. Vylúčené je to práve tou skutočnosťou, že sa jedná o verejnú prístupovú komunikáciu, o ktorú sa stará samotná obec. Nakoľko žalobcovia nepredložili geometrický oddeľovací plán, ktorým by oddelili časť sporného pozemku, ktorá sa má nachádzať pod ich brámkou, resp. pod schodmi, od časti, ktorá je preukázateľne súčasťou verejnej komunikácie, nie je možné žalobe vyhovieť.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Fotodokumentáciou preukázali, že väčšia časť spornej parcely tvorí dva betónové chodníky, čiastočne obložené dlažbou, vedúce k hlavnému vchodu, resp. do dvora, časť schodiska, bránka do dvora a čiastočne hlavná brána, časť dvora s tzv. zámkovou dlažbou. Žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia uvedené drobné stavby postavili ako príslušenstvo k rodinnému domu s.č. XX s úmyslom zabezpečiť nevyhnutný vchod do dvora rodinného domu a samotný schodiskový vchod k rodinnému domu, pričom boli dobromyseľní v tom, že im dotknuté parcely patria. Svoju dobromyseľnosť odvodzujú od toho, že v roku 1970 (teda pred ROEP) bola parcela č. 5998 evidovaná ako súčasť pôvodného rozsiahleho pozemku č. 5998. Q. H. v domnienke, že je vlastníkom a následne jeho dedička spolu s rodinou užívajú parcelu nepretržite viac ako 59 rokov. Zotrávajú na svojej dobromyseľnosti, a to najmä z dôvodov vyplývajúcich tvrdení v žalobe. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádzal v bode 32. rozsudku, že nepredložili geometrický oddeľovací plán, v priebehu súdneho konania nebola vznesená, resp. naznačená požiadavka zo strany súdu na predloženie tzv. oddeľovacieho geometrického plánu. Ako prílohu tohto odvolania preto predložili návrh oddeľovacieho geometrického plánu pre spornú parcelu č. 5998, potvrdený oprávnenou osobou, v ktorom je vyznačená hranica pre oddelenie uvedenej parcely na prvú časť vo výmere 10 m², vzťahujúcu sa na dva betónové chodníky - čiastočne obložené dlažbou, vedúce k hlavnému vchodu, resp. do dvora, časť schodiska, bránka do dvora a čiastočne hlavná brána, časť dvora s tzv. zámkovou dlažbou vo vlastníctve žalobcov a na druhú časť vo výmere 6 m², ktorá je pod „súkromnou prístupovou cestou“. Majú za to, že podmienky vydržania v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) sa vzťahujú na prvú časť v navrhovanom oddeľovacom geometrickom pláne. V súčasnom stave, keď je sporná nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve žalovaných, je zamedzený prístup ich rodiny k časti parcely C-KN č. 425, ktorá sa nachádza pred ich rodinným dom s.č. XX a na uvedenú časť parcely č. 425 nie je možné sa dostať po pozemkoch vo vlastníctve ich rodiny. V blízkej budúcnosti je nevyhnutné z miesta vyústenia odpadovej kanalizácie z domu odvod odpadovej vody z domu rekonštruovať, resp. zmeniť odvod, a to v dôsledku znemožnenia prístupu ku kanalizačnej žumpke, ktorá sa v súčasnosti nachádza na pozemkoch žalovaných v rade 1/, 2/. Nová kanalizačná žumpa sa buduje na pozemku vo vlastníctve ich rodiny C-KN č. 424/19 a je potrebné napojenie na túto novú žumpu práve z miesta, kde odpadová voda opúšťa ich rodinný dom. Domáhajú sa zmeny výroku súdu, a to v znení, že súd žalobe vyhovie a prisudzuje vlastníctvo k časti I. parcely č. 5998 E-KN o výmere 10 m² do BSM. Poukázali

na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22Cdo 75/2016, 28Cdo 1404/2009, stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SSR sp.zn. Cpj 57/71. Vzhľadom na uvedené predkladajú návrh oddeľovacieho geometrického plánu s navrhovanou hranicou medzi novovytvorenou časťou I. a časťou II. parcely č. 5998 E-KN. Vzhľadom na prípadné možné pripomienky súdu, resp. žalovaných a pravdepodobnosti ustanovenie osobitného znalca pre účely rozdelenia parcely č. 5998 E-KN zo strany súdu, považujú predloženie návrhu oddeľovacieho plánu za dostatočné.

8. Žalovaní v rade 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalobcovia v konaní hodnoverne nepreukázali, na základe akého právneho titulu sa cítia byť vlastníkami spornej nehnuteľnosti. Otázka titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k veci je podstatnou skutkovou otázkou, ktorú musí žalobca ako pán sporu v žalobe nielen tvrdiť, ale aj spoľahlivo preukázať, nakoľko úspešnosť, resp. neúspešnosť jeho určovacieho nároku sa odvíja práve od tejto skutočnosti. Žalobcovia svojimi rozporuplnými tvrdeniami túto svoju povinnosť tvrdenia, ako aj dôkaznú povinnosť nespĺnili a nemožno ju už nahrádzať v odvolacom konaní novými skutkovými tvrdeniami. Napokon opäť tvrdia, že vlastníctvo mali nadobudnúť ako dedičia, resp. žalobkyňa v rade 1/, po Q. H., ktorý mal byť v domnienke, že je vlastníkom sporného pozemku. Avšak z toho nemožno posúdiť dobromyseľnosť, či už právneho predchodcu, resp. samotnej žalobkyne v rade 1/. S odvolaním žalobcovia predložili aj návrh oddeľovacieho geometrického plánu, však tento nemá náležitosti geometrického plánu ako technického podkladu pre zápis do katastra nehnuteľností, a navyše, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá však nie je prípustná s poukazom na § 366 CSP. Je vecou žalobcu, aby v civilnom sporovom konaní dôkazy navrhoval a predkladal riadne a včas. Navrhujú napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávanej veci vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Žalobcovia sa domáhali určenia vlastníckeho práva a určiť, že sporná nehnuteľnosť patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré vlastníctvo odvodzovali od viacerých skutočností. Jednak od toho, že vlastníctvo k spornému pozemku nadobudol právny predchodca žalobkyne v rade 1/ (otec Q. H.) v roku 1970 na základe prehlásenia P. U. a P. L. a následne, že žalobkyňa v rade 1/ mala nadobudnúť vlastníctvo titulom dedenia po svojom otcovi Q. H.. Rovnako poukazovali na to, že sporné nehnuteľnosti užívajú nepretržite už viac ako 59 rokov, keď pokračovali v riadnom užívaní po svojom právnom predchodcovi Q. H.. Napokon poukazovali na darovaciu zmluvu zo dňa 07.09.1988, ktorou mali rodičia žalobkyne v rade 1/ darovať žalobcom v rade 1/, 2/ rodinný dom súp.č. XX, hospodárske budovy + pozemok pod rodinným domom a hospodárskymi budovami a parcela č. 425 o výmere 486 m².

12. V zmysle § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť teda znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať nemal, resp. nemohol mať po celú vydržačiu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedliteľný. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový, ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho

posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne uznávanú zásadu ignorancia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje) nie je neospravedlňiteľný právny omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad (Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 283/2009).

13. Súd prvej inštancie správne vo veci konštatoval, že žalobcovia svoju dobromyseľnosť odvodzovali od rôznych skutočností, avšak ani jednu náležite nepreukázali. Teda samotní žalobcovia jednoznačne netvrdili na základe akého právneho titulu sa cítia byť vlastníčkmi danej nehnuteľnosti. Jednak tvrdenie, že žalobkyňa v rade 1/ mala nadobudnúť vlastníctvo dedením po svojom otcovi Q. H., nepreukázala dedičským konaním. V takom prípade by bola vlastníčkou na základe dedičského rozhodnutia a zároveň by sa žalobcovia nemohli domáhať určenie, že sporná nehnuteľnosť patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželom s poukazom na § 143 OZ (do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria veci získané dedičstvom).

14. Následne tvrdili, že otec žalovanej v rade 1/ Q. H. mal nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnosti v roku 1970, čo preukazovali prehláseniami P. U. a P. L., avšak oboznámením sa s obsahom týchto prehlásení nie je možné ustáliť, o ktoré pozemky sa malo jednať, teda ktoré pozemky boli predmetom zámeny medzi Q. H. a P. U., ako aj B. Q., za ktorú spisala prehlásenie P. L.. Žalobcovia iné dôkazy na preukázanie uvedenej skutočnosti nenavrhovali, ani nepredložili (napr. že osoby, ktoré učinili vyhlásenie boli evidované na spornej nehnuteľnosti ako vlastníci, za aké pozemky mali s Q. H. vykonať výmenu a pod.). Aj v prípade, že by žalobcovia preukázali, že Q. H. nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe týchto prehlásení spolu s inými dôkazmi v roku 1970, žalobcovia v rade 1/ a 2/ by nemali aktívnu vecnú legitimáciu v predmetnej veci na určenie, že sporný pozemok patrí do ich BSM a nakoľko nepreukázali, že sporná nehnuteľnosť by mala byť predmetom darovania v r. 1988.

15. Pokiaľ žalobcovia preukázali, že darovacou zmluvou zo dňa 07.09.1988 mal Q. H. spolu s manželkou darovať žalobcom rodinný dom, hospodárske budovy a pozemok pod nimi, je zrejmé, že tento pozemok bol vytvorený geometrickým plánom a bol označený ak parcela č. 425 o výmere 486 m², ktorá v skutočnosti táto nehnuteľnosť je aj zapísaná na žalobcov v podielovom spoluvlastníctve na každého v jednej polovici. Z geometrického plánu však nevyplýva, že by sa malo jednať aj o spornú parcelu, keď z tohto je jednoznačne zrejmé, ktorý pozemok bol predmetom prevodu. Porovnaním tvaru sporného pozemku na tomto geometrickom pláne a na katastrálnej mape je evidentné, že sporný pozemok nebol predmetom prevodu darovacou zmluvou. Napokon darovacou zmluvou žalobcovia nadobudli nehnuteľnosti špecifikované v zmluve do podielového spoluvlastníctva, a nie do bezpodielového spoluvlastníctva (§ 143 OZ), ako sa domáhali určenia v tomto konaní.

16. Napokon žalobcovia tvrdili, že pozemok užívali a pokračovali tak v držbe aj Q. H., avšak uvedené samotné užívanie nepostačuje na dobromyseľnosť bez označenia právneho titulu a napokon uvedená skutočnosť bola v konaní aj vyvrátená, jednak tvrdeniami žalovaných v rade 1/, 2/ a vyjadrením Obce O., ako aj z pripojeného spisu sp.zn. 7C/131/2014, že na časti spornej nehnuteľnosti sa nachádza prístupová cesta, ktorá sa užíva už 45 rokov a obec na nej vykonáva údržbu a prevádzkuje verejné osvetlenie. V tejto súvislosti žalobcovia v rámci odvolania predložili návrh oddeľovacieho geometrického plánu, ktorý rozdelili na časť I. a časť II. a požadovali rozhodnúť tak, aby bolo vyhovené ich žalobe, v časti I. sporná nehnuteľnosť patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z takto vymedzeného obsahu odvolania je možné konštatovať, že žalovaní žiadali zmenu žaloby a domáhali sa určenia vlastníckeho práva už len v časti spornej nehnuteľnosti označeného na tomto návrhu oddeľovacieho geometrického plánu. Podľa § 371 CSP však žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť. S poukazom na uvedené odvolací súd preto nerozhodoval ani o pripustení zmeny žaloby a týmito odvolacími námietkami sa bližšie nezaoberal. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie nevzniesol a ani nenaznačil požiadavku na predloženie takéhoto oddeľovacieho geometrického plánu, odvolací súd poukazuje na to, že ide o sporové konanie a dispozíciu so žalobou majú žalobcovia, teda žalobcovia označujú, čo je predmet konania a týmto predmetom konania sa musí súd zaoberať. V prípade, že by bolo naznačené zo strany súdu, aby podali návrh na zmenu žaloby, bola by porušená zásada rovnosti sporových strán pred súdom.

17. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne použil zásada úspechu v konaní, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní v rade 1/, 2/ a 3/ mali v odvolacom konaní plný úspech, priznal im voči žalobcov v rade 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)